

værket viser dårlig kvalitet, men også når tilsynet med anlægget, jfr. forslaget § 57, viser uforsvarlige forhold.

Medens kommunalbestyrelsen altid bør skride ind over for sundhedsfare eller nærliggende sundhedsfare, giver bestemmelsen ikke kommunalbestyrelsen *pligt* til at skride ind over for andre kvalitetsmangler. Hvis afhjælpningen af sådanne mangler vil medføre store praktiske vanskeligheder, kan kommunalbestyrelsen undlade indskriden eller udsætte en indskriden, indtil der opstår en praktisk mulighed for omstrukturering af vandforsyningen.

Til § 63.

Bestemmelsen, der er ny, giver amtsrådene mulighed for at give pålæg dels til kommunalbestyrelser, som ikke tilrettelægger eller fører deres tilsyn tilstrækkeligt effektivt, dels til kommunalbestyrelser, som ikke tager tilstrækkelige skridt over for fejl, der afdækkes ved tilsynet. I sidstnævnte henseende kan der være tale om, at en kommunalbestyrelse undlader at reagere på oplysninger om utilfredsstillende vand og nærliggende sundhedsfare, jfr. forslaget §§ 57, 60 og 62.

Derimod kan der ikke blive tale om pålæg til kommunalbestyrelsen i anledning af oplysninger om overskridelse af tilladte indvindingsmængder, idet amtsrådet selv kan reagere, hvis amtsrådet er tilladelsesmyndighed. Er kommunalbestyrelsen tilladelsesmyndighed, kan amtsrådet på den anden side ikke pålægge kommunalbestyrelsen at reagere, men kan klage til miljøstyrelsen over kommunalbestyrelsens beslutning om ikke at reagere.

Til § 64.

Bestemmelsen, der afløser den gældende vandforsyningslovs § 59, er i det væsentlige affattet i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 51. I forhold til miljøbeskyttelsesloven er det dog præciseret, at myndighederne kan opnå adgang til bl. a. private ejendomme uden forudgående retskendelse. Bestemmelsen svarer i så henseende til byggelovens § 19 (lovbekendtgørelse nr. 530 af 25. oktober 1976).

Til § 65.

I den gældende lovs § 24 findes en regel om kommunalbestyrelsens tilsyn med private vandforsyningsanlæg under deres opførelse. Den foreslåede regel i stk. 1, der omfatter tilsyn med overholdelsen af alle påbud, forbud og vilkår efter loven, svarer til § 49, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven.

Til stk. 2, der svarer til miljøbeskyttelseslovens § 49, stk. 2, bemærkes, at vandforsyningsloven af 1969 i § 3, stk. 2, sidste pkt., indeholdt en bemyndigelse for sundhedskommissionerne til at lade foranstaltninger, som ikke blev udført til trods for et påbud i medfør af loven, udføre for den forsmømmelige regning efter de almindelige regler i sundhedsvedtægterne.

Endvidere indeholdt loven i § 52, stk. 4, en regel om, at hvis en grundejer forsømt de forpligtelser, der påhvilede ham med hensyn til et vandindlæg, kunne kommunalbestyrelsen lade arbejdet udføre på hans bekostning.

Da sundhedskommissionernes myndighed ved ændringsloven af 1973 blev overført til kommunalbestyrelserne, udgik den almindelige regel om sundhedskommissionernes adgang til at foretage selvhjælpshandlinger, af vandforsyningsloven, uden at der indførtes nogen tilsvarende almindelig bestemmelse for kommunalbestyrelserne. Efter den gældende vandforsyningslov har kommunalbestyrelserne herefter kun adgang til selv at udføre påbudte arbejder i den situation, der nævnes i lovens § 52, stk. 4.

Til § 66.

Den foreslåede bestemmelse om lovliggørelsespligt svarer til principperne i byggelovens § 17 og kommuneplanlovens § 54. Bestemmelsen supplerer reglen i forslaget § 65, stk. 2, om kommunalbestyrelsens adgang til at lade en foranstaltning udføre for den ansvarliges regning (selvhjælpshandling). Reglen i § 65, stk. 2, vil i almindelighed være anvendelig, når den pågældende foranstaltning ikke er særlig indgribende.

I tilfælde hvor der kan være tale om indgribende foranstaltninger, forekommer det mere betryggende, at der foreligger en dom som grundlag for selvhjælpshandlingen. Bestemmelsen kan f. eks. tænkes anvendt, hvis et privat alment vandforsyningsanlæg ikke opfylder en afgørelse om forsyningspligt efter § 45 eller en afgørelse om udbygning efter § 47.

Bestemmelsen finder kun anvendelse i forhold til private almene vandforsyningsanlæg, idet de tvangsmidler, som kan anvendes efter den kommunale styrelseslov, må anses for tilstrækkelige, såfremt et kommunalt alment vandforsyningsanlæg ikke gennemfører de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af en afgørelse.

Til § 67.

Bestemmelsen afløser den gældende vandforsy-